

Kari Moe og resten av de frivillige sørger for at kunsthallen får et juletre i vater. De frivillige tilbringer tirsdagskveldene her av forskjellige grunner, men alle setter pris på fellesskapet, og sjokoladekaken som følger med.

 FREDRIK REFVEM

Hundreåringen som sprekker i lakken

STAVANGER: Bygget som er Kunsthall Stavanger blir snart 100 år. Nå blir huset tatt vare på av frivillige ildsjeler. Målet er totalrenovering før bursdagen – ledelsen håper kommunen og staten vil spleise på bursdags-makeover.

Stella Marie Brevik

stella.marie.brevik@aftenbladet.no

Kunsthall Stavanger har for lengst stengt dørene da Aftenbladet ankommer. Rundt hjørnet, ved kjellerinngangen, er lysene derimot på.

Lysene i kjelleren er alltid på tirsdag kveld i kunsthallen, da møtes byggets «hemmelige» hjelpere.

I 2013 gikk Stavanger Kunstforening over til å bli Kunsthall Sta-

vanger. Stavanger Kunstforening har hatt bygningen som base siden det ble ferdigstilt for snart 100 år siden, men den rosa murbygningen i Madlaveien er tydelig preget av tiden.

Hundreåringens hjelpere

I forbindelse med åpningen av kunsthallen i 2013 gikk flere frivillige sammen for å ta hånd et stort vedlikeholdsetterslep. Leif Orre Haaland var pådriver til dugnaden.

Ting må ennå fikses, men kunsthallen har ikke ressurser til å hyre proffe hver gang noe slår sprekker. Da stiller Kari Moe, Olaug Galland, Kristin Høiland, Jorunn Mugaas, Tove Berg og Bjørn Hindal opp.

«To do»-listen

De frivillige samles i kjelleren for å legge en plan og telle opp medlemmer. I kveld er de fire. Gjengen varierer fra to til seks hver uke. De ansatte forteller dem hva som burde gjøres via en Facebook-

gruppe: I dag må en dør lakkas og et juletre settes opp og pyntes.

Kari Moe gir oss en omvisning, ikke av utstillingene, men av lagerrom, kontorer og boder. Dugnadsgjengen har gjort noe i alle rommene på huset: maling, sparkling, snekring, pynting. You name it, they fix it.

Kari Moe solgte hesten sin i 2014. Da ble mange ettermiddager plutselig tomme. Broren hennes var engasjert i kunsthallen, og lurte på om hun ville bli med på dugnad. Siden har Moe vært fast inventar.

– Å få jobbe sammen med noen, om konkrete ting, gir meg mye, forteller Moe.

– Å se resultatene er tilfredsstillende når man på den vanlige jobben ofte arbeider mer langsiktig og strategisk, forteller hun.

Men Kari Moe kunne ikke slått inn spikre i hvilket som helst bygg gratis. Bygget har både historisk og sentimental verdi for henne: Kunstverkstedene for barn var hyppig besøkt i barndommen, og

Moe mener kunsten som rommer veggene er viktig; arbeidet de legger ned her handler om å bevare bygget – og Stavangers kunstmiljø.

– Og så er det ikke sånn at vi blir her til midnatt for å legge ny parkett. Tingene vi ikke får gjort, må noen andre gjøre, forklarer Moe.

Never ending story

Fra klokken 18.00 til 20.30 på tirsdager har dugnadsgjengen kunsthallen for seg selv. Kaffe, sjokolade og kake serveres midtveis som en velfortjent pause.

Jorunn Mugaas har vært med siden 2013. Hun er mor til daglig leder ved Kunsthallen, Hanne Mugaas, og mener det er viktig å engasjere seg i byen man bor i. Og hun er ikke redd for at arbeidet skal ta slutt.

– Dette bygget er en «never ending story». Noe kan alltid tas tak i, sier hun, mens hun soper opp grannåler og sagmugg fra gulvet.

– Før 2013 hadde lite blitt gjort. De frivillige har hevet standar-

den på bygget. Å ha utstillinger her uten deres hjelp hadde nok vært mulig, men de ville sett veldig annerledes ut. Flesteparten har vært med lenge, og alle har blitt en del av gjengen på huset, forteller kunsthallens daglige leder, Hanne Mugaas.

Håper på lokal støtte

Kunsthallen er i startfasen av et prosjektet «Kunsthall 2025». Målet er å totalrenovere bygget før 100-årsdagen. Kunsthallen har allerede fått penger gjennom Kulturrådets støtteordning «Rom for kunst». Midlene skal brukes til drenering og ventilasjonsanlegg (dette slipper altså de frivillige å gjøre).

» Å få jobbe sammen med noen, om konkrete ting, gir meg mye.

Kari Moe

Olaug Galland og Jorunn Mugaas lakkere en dør i kjelleren til kunsthallen. Det er her de ansatte har kontorer. Kunsthallen har nettopp fått penger fra Kulturrådet for å installere et ventilasjonsanlegg i bygget. Det trengs for kjellerluften er tett og fuktig.

© FREDRIK REFVEM

Stavanger Kunsthall

- **Kunsthall** er en beskrivelse av en kunstinstusjon som er en aktiv deltager på det internasjonale samtidskunstfeltet.
- **I 2018** presenterte kunsthallen ti utstillinger og 111 arrangementer. I disse deltok 90 kunstnere, hvorav 59 i utstillinger.
- **Besøkstall:** I 2014, kunsthallens første år, lå besøkstallet på 7202. I 2015 falt det til 4366. I 2017 lå tallet på 6500, men i fjor nådde besøket et «all time high» med 9700 – en økning på 49 prosent fra året før.
- **Støtte:** Kunsthall Stavanger mottar driftsstøtte fra Kulturrådet og Stavanger kommune. Kunsthallen finansieres ved hjelp av offentlig støtte, stipender, donasjoner og frivillighet.
- **Økonomi:** I 2018 hadde kunsthallen et årsresultat på minus 1,9 millioner kroner. I 2017 lå tallet på minus 0,6 million, men kunsthallen har likevel en egenkapital på over 34 millioner kroner, mye grunnet salget av Barbara Hepworth-skulpturen «Figure for landscape».
- **Støtte:** Nå har kunsthallen fått støtte fra Kulturrådet til utbedring av drenering og nytt ventilasjonsanlegg. Støtten får de for å realisere prosjektet «Kunsthall 2025» – der målet er totalrenovering av bygget før 100-jubileet.

De har også mottatt støtte fra SR-Bank Stiftelsen og diverse legater. Nå håper Mugaas at kommunen og/eller fylket også vil spytte inn penger til oppussingsprosjektet.

– For første gang siden 90-tallet har kommunen innstilt på en økning i driftsstøtten vår, nå håper vi at økningen blir vedtatt av politikerne, sier Hanne Mugaas.

I 2014 tok styret i Stavanger Kunstforening en omdiskutert avgjørelse, de valgte å selge Barbara Hepworth-statuen «Figure for landscape». I begynnelsen av 2018 hadde fondet etter salget av skulpturen en verdi på 33 millioner kroner. I utgangspunktet skal kun avkastningen av fondet brukes, årlig tas et beløp fra avkastningen ut til kunstnerisk aktivitet og drift. Beløpet avgjøres av styret.

– Det er viktig å understreke at selv om vi har en egenkapital, så er dette vårt «sikkerhetsnett», og pengene skal vare så lenge som mulig. Derfor er det viktig med

både kortsiktig og langsiktig støtte fra det offentlige, forteller Mugaas.

På innsiden

De frivillige bruker ikke tirsdagskveldene sine på kunsthallen fordi økonomien er truet, de gjør det på grunn av engasjement og fellesskap. Gjengen håper at kunsthallen består i 100 år til. Uansett hvor god den fremtidige økonomien blir, tviler de på at kunsthallen kvitter seg med de frivillige.

– De fleste kunstinstusjoner har frivillige med på laget, uavhengig av økonomi, sier Kari Moe.

– Jeg er her fordi jeg brenner for kunstformidling, sier Kristin Høiland. – Å få oppleve kunsthallen fra innsiden er spennende, og jeg får møte nye mennesker.

Som belønning for arbeidet gjengen legger ned får de sjokolade til kaffen, rabatter og gratis inngang på kunsthallens utstillinger og arrangementer.

Sabla bra prat

TEATER: Ikkje så godt å seia nøyaktig kva «Grønlandsutraen» på Rogaland teater er. Men bra er det.

Jan Zahl

jan.zahl@aftenbladet.no

Grønlandsutraen

Rogaland teater, Teaterhallen. Av og med: Fredrik Høyer. Regi: Mattis Herman Nyquist. Lysdesign: Ida Klevstul Burdal. Komponist/lyddesign: Gaute Tønder. 1 time, 5 minutt. Gjestespel frå Nationaltheatret.

November er reine Høyer-Nyquist-festivalen i Teaterhallen på Rogaland teater. Månaden starta med det flotte gjestespelet «Uten navn», skrive og registrert av Fredrik Høyer og Mattis Herman Nyquist. Og fram til og med 26. november er det nå Høyer sjølv som står på scenen med sin eigen tekst «Grønlandsutraen» - i Nyquists regi.

«Uten navn» var veldig bra. Det same gjeld absolutt for «Grønlandsutraen». Minus tittelen, då. Den er like dårlig, hemmelig og lite interessevekkande for begge stykka. Så bra teater som dette fortener meir inviterande, forklarande og betre namn.

Komikk? Lyrikk? Musikk?

Det er ikkje heilt enkelt å seia nøyaktig kva «Grønlandsutraen» er slags framsyning. Eigentleg er det ei diktsamling, gitt ut på det vesle forlaget Fanfare i 2016, både som bok, men også som plate, med musikk. Nyquist har så tilrettelagt teksten for teaterscenen. Det starta som eit lite prosjekt på Torshovteatret i Oslo, men endte med fulle hus på Nationaltheatrets Amfiscene, gode kritikkar, lovprisingar av alt frå Liv Ullmann via Atle Antonsen og Anders Baasmo Christiansen til Chirag i Karpe - og Komiprisen i 2017 i kategorien «Årets ny-

kommer».

Så kva er dette? Lyrikk? Teater? Stand up? Musikk? Monolog?

Svaret er ja. Og nei. For Høyer driv med slampoesi og spoken word, altså poesi der framføringa er heilt sentral. Det er forskjell på dikt skrivne for lesa inni deg, og poesi skriven for framføring på ein scene.

Minimal scene, maksimale ord

Scenen i Teaterhallen ser knapt ut som det skal spelast teater der. Det står fire mikrofonstativ i fronten, midt på scenen ligg to høgtalarar, og så tek musikar Gaute Tønder plass inne langs den eine veggen.

Inn kjem Høyer, ein ung mann i kvit skjorte og grå frakk. Han ser utilpass ut. Som ein vanleg, ung mann. Så begynner han å snakka. Ganske kvardagsleg, egentleg. Om alt han er redd for, kloden som går til helvete, leamus under auget, om small talk og kjærleik, Tottenham-tap og folk som bare pratar. Det er stort og smått om kvarandre, ein imponerande talestraum som både inneheld fiffige rim og one-liners, visdom og interessante tankeprang, men samtidig er akkurat passe sjølvironisk og paradoksal. Mannen på

scenen seier han er så lei av folk som bare pratar. Og så er han så lei av folk som er lei av folk som bare pratar. Og så lei av ironi, av at det liksom skal vera så mange lag i alt.

Ordleik

Det går i eit forrykande tempo. Du sit heile tida og har lyst til å hugsa formuleringar du skulle ønskt du hadde kome på sjølv, men her er så mange ordleikar at eg redd eg må kjøpa boka for å kunna memorera halvparten av dette sjølv. Skulle du få lyst til å kjøpa boka og lesa henne høgt for deg sjølv, bør du først gå og sjå Høyer framføra teksten sin, for det trur eg ingen gjer etter han.

Kva alt dette har med Grønland å gjera? Vel, det handlar bite litt om verdas største øy, om isen som smeltar. Det handlar meir om Grønland i Oslo.

Og så handlar det litt om India, meditasjon og hinduistiske gudar. Som kanskje kan vera med å forklara andre del av den ubegripelege tittelen på boka og stykket. Ifølgje Store norske leksikon er sutra «sterkt komprimerte, formelaktige lærebøker til utenatføring i den brahmanske sanskritlitteraturen.»

Så lærte me noko i dag også.

Få med deg Fredrik Høyer i «Grønlandsutraen» på Rogaland teater før 26. november, seier anmeldaren.

Tidligere Paradise-deltaker siktet for grovt bedrageri

OSLO: Realitydeltaker og artist Carl Aksel Jansen er siktet for grovt bedrageri i millionklassen mot fem personer. Han erkjenner straffskyld for flere av forholdene. Politiet mener Carl Aksel Jansen har brukt kjendisstatusen sin for å få kontroll over sensitive personopplysninger slik at han har kunnet ta opp lån hos ulike finansinstitusjoner. TV 2 skriver at den 24 år gamle mannen, som nå sitter i varetekt, skal ha tatt opp låne i ofrenes navn etter å ha fått tilgang i BankID-opplysningene deres. Etter det TV 2 erfarer skal bedrageriene ha pågått i et års tid og dreie seg om i overkant av fem millioner. (NTB)

Kjølig mottagelse for «Frost 2» i USA og Storbritannia

LOS ANGELES: Anmeldere i USA og Storbritannia tar ikke overstrømmende varmt imot «Frost 2». Ifølge nettstedet Cinema-blends oppsummering, later de som er kritiske, til å ha innvendinger mot selve historien. Cinema-blends egen anmelder ga 2,5 stjerner av fem mulige, og mente at mens musikken og stemmerollene var «fenomenale», var selve historien «kjedelig og forvirrende». «Mer underholdende enn originalen», mener Slashfilm – som mener oppfølgerfilmens virkelige kraft er «den strålende animasjonen som ofte får deg til å måpe». (NTB)

Lill Lindfors fyller 80 og legger ut på jubileumsturné

STOCKHOLM: Lill Lindfors fyller 80 år i 2020, og det skal hun feire med en turné oppkalt etter en av sine mest kjente sanger. «Musik ska byggas utav glädje»-turneen starter allerede 1. desember i Stockholm, og fortsetter i januar og februar på hjemmebane i Sverige. Med seg tar Lill Lindfors med seg et band på fire, melder TT.

Låten ved samme navn slapp hun i 1978. Folkekjære Lindfors har stått på scenen siden 1961, og har dermed vært virksom som artist i 58 år. (NTB)

